

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Ved den Omordning af Lønningsforholdene ved Statsanstalten for Livsforsikring, som gennemførtes i Rigsdagssamlingen 1899—1900, havde man hovedsagelig for Øje at komme bort fra det abnorme Forhold mellem den faste Løn og Tantiemen, som havde udviklet sig under de hidtil gældende Regler. I Rigsdagen havde man allerede tidligere haft Opmærksomheden henvendt paa dette Forhold, og Finansudvalget havde flere Gange udtalt sig herom. Ved Lønningsloven af 7. April 1900 blev der derfor fastslaaet nye Regler for Lønninger, Tantieme og Pension. De faste Lønninger blev forhøjede og Tantiemeudbetalingen formindsket, og i Stedet for de tidligere Regler om Selvpensionering blev almindelig Pensionsret indført. Alt i alt medførte denne Forandring ingen Forøgelse paa den samlede Lønningskonto, lige saa lidt som der for de enkelte Tjenestemænd var opnaaet nogen væsentlig Indtægtsforøgelse (jfr. hvad herom er udviklet i Bemærkningerne til det da fremsatte Lovforslag — Rigsdagstidende for 1899—1900, Tillæg A. Sp. 1759—1764), men man maatte erkende, at efter Forholdene den Gang var der opnaaet nogenlunde passende Lønningssatser. Der blev altsaa vedtaget en baade for Anstalten og for Tjenestemændene gavnlig Forandring, men der tilsigtedes ikke og tilvejebragtes heller ikke nogen Lønningsforhøjelse for Personalet i Almindelighed.

I de Aar, som ere forløbne siden da, er Prisen paa alle Livsfornødenheder stegen ret betydelig, og Staten har taget Hensyn hertil ved en gennemgaaende Forhøjelse af Lønningerne til dens Embeds- og Bestillingsmænd. Hvad særlig Statsanstalten angaar, har den — navnlig i de senere Aar — været i saa rask Udvikling, at dens Tjenestemænds Arbejde og Ansvar derved er blevet væsentlig forøget, og med den stigende Betydning, Anstalten har faaet for saa godt som alle Befolkningslag, vil det være af den største Vigtighed, at den kan skaffe sig Tilgang af gode Kræfter og være sikker paa at beholde dem. Dette er imidlertid blevet meget vanskeliggjort derved, at Lønningerne i de større Bank- og Forsikringsinstituter, med hvilke Statsanstalten nærmest maa sammenlignes, i

det sidste Tiaar ere stegne saa stærkt, at de nu gennemgaaende ere ikke uvæsentlig højere end tilsvarende Lønninger i Anstalten. Ved den her foreslaaede Lønningsforbedring ophæves dette Misforhold vel ikke ganske, men der skabes dog en rimelig Udsigt for Anstalten til vedblivende at kunne erhverve og fastholde et Personale af den Kvalitet, som er fornøden for, at den paa fyldestgørende Maade kan løse sin Opgave. Ved Sammenligning med de nu gældende Lønninger for Ministeriernes Embeds- og Bestillingsmænd maa det desuden erindres, at dels er Kontortiden i Statsanstalten noget længere end i Ministerierne, dels yder Anstalten ikke de Avancementsmuligheder, som Centraladministrationen kan byde sine Tjenestemænd, navnlig derved at de have Udsigt til at gaa over i højere lønnede Embedstillinger ude i Landet.

Det ved Lov Nr. 81 af 7. April 1900 fastslaaede Forhold mellem Lønning og Tantieme, hvorved den faste Lønning blev Hovedsagen, var utvivlsomt rigtigt, og dette er derfor ogsaa iagttaget ved den ny Ordning. Paa Grund af de forøgede Udgifter til Lønninger og det forøgede Antal af Tantiemeportionerne, som dette nye Lovforslag medfører, samt særlig Overskudsandelens Nedsættelse fra $\frac{1}{10}$ til $\frac{1}{11}$ vil Størrelsen af den enkelte Tantiemeportion gaa betydelig ned og formentlig ikke stige i de nærmeste Tider. Naar man derfor vil sammenligne den enkelte Tjenestemands Stilling, som den nu er, med hvad den vil blive efter den foreslaaede Ordning, kan man ikke holde sig til den faste Lønning alene, selv om Antallet af Tantiemeportioner for hans Vedkommende er uforandret. Man maa tage Hensyn til, at hver enkelt Tantiemeportion repræsenterer en mindre Værdi.

Det vil derhos være retfærdigt og af stor Betydning for Statsanstalten, at der, saaledes som sket ved Lønningsloven for de ministerielle Embedsmænd, indføres faste Lønningssatser og Pensionsret for de saakaldte Bestillingsmænd, hvormed for Anstaltens Vedkommende menes dens fast ansatte Kontorarbejdere, Skrivere, Bude m. fl.

Ved Fastsættelsen af Lønningssatserne i Anstalten er man, som det fremgaar af ovenstaaende gaaet ud fra, at An-